

Vincze Barna **SPORT**

Megyei I. osztály
Ifjúságiak a 12. helyen míg a felnőttek a 9. helyen végeztek a bajnokságban

28. forduló: Rimóc - Mátranovák 0-2 (0-2)
Rimóc, 80 néző, vezette: Pap István (Katona L., Csáky T.)
Rimóc: Oláh - Mócsány, Kelecsényi, Komár, Csernák - Laczkó Zs., Árva, Lovász, Bangó N. Márton, Vincze (Laczkó T.) Játékos-edző: Komár Gábor
Mátranovák: Nyerges - Nánási, Oszváld, Szóó, Liber Zs. - Galajda, Baranyi, Lakatos, Tóth - Kotroczó R., Tábori (Tözsér) Játékos-edző: Baranyi Miklós
Gól: Kotroczó R., Tóth Sárka: Lovász, ill. Tóth, Lakatos
Jók: Bangó N., Kelecsényi, ill. Nyerges, Nánási, Oszváld, Tóth
Közepes iramú mérkőzésen a vendégek a mérkőzés elején két-gólos előnyre tettek szert, s ezzel bebiztosították maguknak a győzelmet. A hazaiak helyzetkihasználása ezen a mérkőzésen kritikán aluli volt.
Komár Gábor: Széteső játékunk ellenére rengeteg helyzet alakult ki az ellenfél kapuja előtt, amelyből egyet sem értékesítettünk. A góllövő cipőnk az őszi szezonban felejtettük. Bizunk a jobb folytatásban. Gratulálók az ellenfélnek a győzelemhez.
Baranyi Miklós: Harcos mérkőzésben nagyon fontos 3 pontot szereztünk. További sok sikert kívánunk a rimóciaknak.

29. forduló: Héhalom - Rimóc 0-0
Héhalom, 200 néző, vezette: Dolnegó B. (Dobos A., Szigetvári Z.)
Héhalom: Kotasz - Kovács Zs., Varga, Pásztor Zs., Kárpáti - Babusa, Pásztor Sz. (Huszár), Gerhát, Danguly Lőrincz, Zsámboki (Kovács Á.) Edző: Szilágyi Albert
Rimóc: Oláh - Mócsány, Kuris, Csernák, Kelecsényi - Lovász, Laczkó, Bangó N. Kis, Vincze B. (Cserni) Játékos-edző: Komár Gábor
Sárka: Danguly, ill. Kuris Jók: Pásztor Zs., Danguly, ill. az egész csapat
Rekkenő hősgében, küzdelmes mérkőzést vívott a két csapat. A hazaiak kezdeményeztek többet, de fortuna ma nem volt velük, a vendégek kontrákkal próbálkoztak, de gólt löniük sem tudtak. A látottak alapján a döntetlen igazságosnak mondható.
Szilágyi Albert: A futball őszi igazsága, hogy helyzetekkel nem lehet mérkőzést nyerni. Ma nem tudunk gólt löni, így a döntetlen reális eredmény. Mindkét csapatnak gratulálók a sportszerű, körülmények miatt embert próbáló játékához, küzdelemhez.
Komár Gábor: Egyenlő erők küzdelméből igazságos döntetlen született. A mi állapotunkban minden idegenben szerzett pontjő eredmény.

30. forduló: Rimóc - Romhány 1-1 (0-1)
Rimóc, 70 néző, vezette: Szűcs Gyula (Béres K., Dobovszki J.)
Rimóc: Oláh - Mócsány, Kuris, Csernák, Kelecsényi - Lovász, Komár, Laczkó, Kis (Cserni) Bangó N., Márton (Vincze) Játékos-edző: Komár Gábor
Romhány: Perdi - Kacsári, Csizmár, Hajdúk, Müller - Balázs, Doman, Pádár, Váró Vitányi, Boros
Szakosztályvezető: Bakos Imre Gól: Vincze, Csernák (öngól)
Sárka: Balázs Jók: Bangó N., Kelecsényi, Komár, ill. egész csapat
Közepes iramú mérkőzésen a hazaiak két gólt is szereztek, egyet maguknak, egyet pedig a vendégeknek. Hiába játszottak főlényben, nem tudtak mit kezdeni a vendégek védekezésével. A helyzetkihasználásuk most sem jeleskedett.
Komár Gábor: Görcsös akarásunkkal rengeteg helyzetet dolgoztunk ki, de a győztes gól nem sikerült begyőztörni. A helyzetkihasználásunk 30%-os javulásával legalább plusz 10 pontunk lenne.
Bakos Imre: Gratulálók a csapatomnak, ma igen lelkesek voltak. Csak megint az a fránya kispad volt üres, nem tudunk frissíteni a második féldőben. Ifi: 3-5

16. forduló: Bercel - Rimóc 4-3 (2-0)
Bercel, vezette: Boda Viktor (Holecska A., Godó S.)
Bercel: Egevári - Kotlányi (Kaposvári), Földvári, Jele (Molnár), Filiczki - Kovács A., Kristófi, Gyimesi, Magát - Kalmár (Repka), Koplányi Sz.
Játékos-edző: Koplányi Örs
Rimóc: Oláh - Mócsány, Kuris, Csernák, Kelecsényi - Lovász, Laczkó Zs., Komár, Bangó N. - Kis, Cserni
Gól: Földvári, Jele (2), Gyimes, ill. Oláh, Csernák (2) Sárka: Kotlányi, Ifi: 3-3

A felnőtt bajnokság végeredménye		Az ifjúsági bajnokság végeredménye	
1.SBTC	30 20 5 5 104-2865 pont	1.Pásztor	30 27 3 0 138-16 84 pont
2.Karancslapujtó	30 18 9 3 94-33 63 pont	2.Szécsény	30 23 4 3 150-26 73 pont
3.Szécsény	30 18 5 7 60-37 59 pont	3.Nagybátony	29 20 3 6 112-30 63 pont
4.Nagybátony	30 15 7 8 70-55 52 pont	4.SBTC	29 22 3 4 132-42 57 pont
5.Pásztor	30 15 6 9 66-51 51 pont	5.Szurdokpüspöki	29 19 1 9 129-56 56 pont(-2 pont)
6.Palotás	30 16 2 12 66-55 50 pont	6.Karancslapujtó	30 19 4 7 110-51 56 pont(-12 pont)
7.Tar	30 15 3 12 53-50 48 pont	7.Romhány	27 17 4 6 94-43 55 pont(-5 pont)
8.Berkenye	30 12 5 13 54-55 41 pont	8.Berkenye	29 12 2 15 75-104 38 pont
9.Rimóc	30 11 7 12 46-39 40 pont	9.Palotás	30 11 3 16 76-90 36 pont
10.Mátranovák	29 12 2 15 53-68 38 pont	10.Szügy	29 10 1 18 76-148 31 pont
11.Romhány	29 10 6 13 41-68 36 pont	11.Bercel	30 10 4 16 75-81 30 pont(-4 pont)
12.Karancsberény	30 9 6 15 45-57 33 pont	12.Rimóc	30 8 4 18 72-10227 pont(-1 pont)
13.Héhalom	30 7 8 15 45-52 29 pont	13.Héhalom	30 4 4 22 30-125 15 pont(-1 pont)
14.Szurdokpüspöki	30 6 6 16 31-65 24 pont	14.Karancsberény	30 4 1 25 44-177 13 pont
15.Bercel	30 7 2 21 43-92 23 pont	15.Tar	29 5 1 23 69-180 10 pont
16.Szügy	30 7 1 22 30-98 22 pont	16.Mátranovák	29 3 0 26 31-142 9 pont(-6 pont)

Serdülő bajnokság nyugati csoport
Befejeződött a serdülő bajnokság, csapatunk a 4. helyen végzett!

13. forduló: Berkenye - Rimóc 2-7 (1-4)
Rimóc: Oláh D. - Molnár D. (Oláh K.), Mócsány R. (Perce K.), Szép M., Csizmadia B. Oláh T., Perce R., Oláh Á., Mag Á. Laczkó L., Pásztor B.
Gól: Oláh Á. (3), Laczkó L. (2), Molnár D., Pásztor B.
Már a második percben vezetést szereztünk aztán magunkhoz ragadtuk a mérkőzés irányítását és jól és szervezeten játszva főlényes győzelmet arattunk.

14. forduló: Rimóc - Palotás 4-2 (1-1)
Rimóc: Oláh D. - Perce R. (Rác P.), Molnár D., Csizmadia B., Szép M. - Oláh T. (Perce K.), Szeles L., Oláh Á., Mag Á. (Oláh K.) Laczkó L., Pásztor B.
Gól: Laczkó L. (2), Oláh Á., Pásztor B.
A vártnál nehezebben tudtuk feltörni a vendégek védelmét, igaz egy gólos vendég vezetés kellett hozzá, hogy feljebredjünk és komolyabban vegyük a játékot.

A serdülő bajnokság (nyugati csoport) végeredménye

1. Szécsény	14 14 0 0	67-5	42 pont	5. Héhalom	14 6 0 8	30-38	14 pont(-4 pont)
2. Bercel	14 10 1 3	59-19	31 pont	6. Szügy	14 5 1 8	26-28	8 pont(-8 pont)
3. Romhány	13 8 1 4	42-17	25 pont	7. Palotás	14 1 1 12	9-77	4 pont
4. Rimóc	14 8 0 6	47-32	24 pont	8. Berkenye	13 1 0 12	16-80	2 pont(-1 pont)



Serdülő csapat
Álló sor: Vincze Barna, Oláh Ádám, Laczkó Lénárd, Oláh Krisztián, Oláh Tibor, Rác Péter, Molnár Dániel, Perce Roland
Guggoló sor: Szeles László, Mag Ádám, Perce Kristóf, Szép Máté, Pásztor Balázs, Csizmadia Bálint
Elől: Oláh Dávid
A képről hiányzik: Mócsány Richárd, Király Ádám, Oláh Nándor, Kormány Richárd

Ára: 150,-Ft

RIMÓCI ÚJSÁG



XVI. ÉVFOLYAM 7. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Szent Jakab hava 2010. JÚLIUS

„Az élet viharával szemben olyan légy, mint a madár, amely, ha a fát kivágják alóla, nem a mélybe zuhan, hanem a magasba száll.”
(Eötvös József)

Egy megemlékezés margójára

90 évvel ezelőtt, 1920. június 4-én a Versailles melletti Trianon kastélyban megkötötték az a békeszerződés, amelynek traumáját mai napig nem heverte ki az ország.

Tény: az I. világháborúban a vesztesek oldalán harcoltunk, mégis olyan mértékű volt az ország területvesztése, hogy még a külföldi közvélemény is megrökönyödött rajta.

Az elmúlt 90 évben politikai rendszerek jöttek-mentek, ennek következtében Trianon megítélése is igen szélsőséges volt. Nem találtunk megoldást a trauma kezelésére.

90 év elteltével a június 4-ei napot az országgyűlés a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította. Talán sikerül végre megfelelően kezelnünk a múltunkat?!

Helyi szinten a nemzeti összetartozás, a magyarságtudat kifejezője a sportcsarnok előtt felállított Trianon emlékmű lehet.

Az év elején néhány képviselő felvetette egy - a trianoni eseményekre emlékeztető - emlékmű felállításának lehetőségét. Az elképzelést tett követte. Létrejött a Trianon Emlékbizottság, amely feladatául tűzte ki, hogy Rimóc egy jól látható, szembetűnő helyen állíttassék fel az emlékmű, amelynek célja, hogy emlékeztessen mindenkit "régii magyarságunkra".

A legnehezebb feladatnak a helyszín kiválasztása bizonyult, végül a sportcsarnok előtti térre esett a választás.

Kevés lenne a hely annak felsorolására, hogy kik segítettek a munkánkat. Köszönet illeti mindazokat, akik elkészítették, felállították az emlékművet, szepítették a környezetét; anyagilag, munkával vagy más adománnyal támogatták megvalósítását. S hogy mindezt a munkát rossz időjárás körülmények között kellett elvégezni, annál nagyobb az érdem.

Félő volt, hogy a heves esőzések magát az emlékmű felavatását is veszélyeztetik. De június 4-e délutánján oszladozni kezdett a felhőzet, s az esti órákra már kellemes volt az idő.

A megemlékezést Beszkid József trombitaszólója nyitotta, majd a Himnusz hangzott el. Aztán Sajó Sándor *Magyarnak lenni* című költeményét Bárany Árpád tolmácsolásában hallgathattuk meg.

Beszkid Andor polgármester úr köszöntője után Pekár István, a Duna Televízió stúdióvezetője mondta el ünnepi beszédét, amelynek legfontosabb gondolata talán az volt, hogy képesnek kell lennünk itt, a Kárpát-medencében békében egymás mellett élni.

A beszédeket követően Urus Attila atya megáldotta az emlékművet. Ifj. Bablana Ferenc elénekelt az *Ott, ahol zúg az a négy folyó* című dalt, majd ismét az Attila atya következett a *Magyar hiszekegy* című verssel, amely, azt gondolom, méltán nevezhető a megemlékezés fénypontjának. Ezután mindenki elhelyezhette a megemlékezés virágát.

Az est a Székely himnusszal és a Boldogasszony, anyánk című népénekekkel zárult. Az énekeket a nagy- és a kisenekar kísérte.

Itt ragadom meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik az emlékműsorban részt vettek, s köszönet a nem csekély létszámú jelenlétnek is.

Úgy vélem, méltó emlékhelyet hoztunk létre, s mindehhez méltó volt a megemlékezés is. 2010. június 4-én este 9 óra után abban a két szóban, amit a Polgármester úr mondott nekem, minden benne volt: "Felemelő volt!"

S azóta az az érzés kavarg bennem, hogy 90 évvel ezelőtt hiába szaggatták darabokra a nagyhatalmak az országot, nem tudták szétszakítani a magyar emberek közötti érzelmi köteléket. Ma is él, és reméljük, mindig élni fog. Erre figyelmeztessen minket mindig a rimóci Trianon emlékmű! Kérem, hogy a következő években vigyázzunk rá, viseljük mindig gondját!

Vincéné Hurják Mónika



Rimóci Újság - Független falusi lap. Megjelenik havonta.
Kiadja: Rimóc község képviselő-testülete (3177 Rimóc, Madách tér 1. Tel.: 06 32/598-010 E-mail: rimociujstag@gmail.com)
Állandó munkatársak:
Benkő Péter, Beszkid Andor, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Erdélyi Ferencné, Juhász Enikő, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Kiss Józsefné, Lőrík Sándor, Vincze Attila, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vincéné Perce Gizella
Az újság megjelenését támogatja a „Rimóc Községért” Alapítvány.
Nyomtatás: Rimóc Község Önkormányzata
Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stílizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza, a hírdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

Július 6-13 (kedd) Kábeltévé előfizetési díjbeszedés a Községi Házban
Július 9. (péntek) 18⁰⁰ Biliárd- és Póker-bajnokság a Községi Házban (1. forduló)
Július 9-10-11. PLÉBÁNIAI JÁTSZÓHÁZAS NAPOK
Július 24. (szombat) 8⁰⁰ Kerékpártúra Hollókőbe (Indulás a Községi Háztól)
Augusztus 7. (szombat) FALUNAP

Az egészségügyben dolgozók napja és a köztisztviselők napja alkalmából sok szeretettel köszöntjük községünk valamennyi egészségügyi és köztisztviselői dolgozóját.
A Rimóci Újság szerkesztősége

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Véradók világnapja

A WHO tagállamok miniszterei a 2005. évi Egészségügyi Összejövetelen a Véradók Világnapját június 14-én ünnepelendő éves rendezvényként jelölték meg. Ezen a napon született az osztrák származású amerikai Karl Landsteiner Nobel-díjas orvos, aki felfedezte az AB0-vércsoportot. Minden évben nő azoknak az országoknak a száma, akik a Véradók Világnapját olyan rendezvényekkel készítik elő, melyeket az országok többségében megtartanak. A kormánytagok, királyi felségek és ünnepelt személyek által nyújtott támogatás, valamint a magas szintű elkötelezettség, amelyet a sajtó kampányok és közösségi rendezvények kísérnek, egyesítik a világot abban, hogy megünnepeljék azokat az önzetlen embereket, akik vért adnak, hogy életet mentsenek meg, és hozzájáruljanak olyan emberek egészségének a javulásához, akikkel nem is találkoznak. A rendszeres véradók a legbiztonságosabb véradók, és rájuk épül a fenntartható országos vérvérvétel, mely elegendő ahhoz, hogy minden olyan beteg szükségletét kielégítsék, akik transzfúzióra szorulnak.

Ilyen ünnepre került sor június 14-én Salgótarján főterén is, ahová településünk képviselőjeként meghívást kaptam. Büszkeség és öröm töltött el a sajtótájékoztatót és a díjátadás ideje alatt is, amikor a rimóci véradókról, mit az ország legjobb véradóiról szoltak a szakemberek. A nagyközönség előtt átvehettem azt a kupát, mely a legeredményesebb véradó településeket illette meg. Köszönet és elismerés minden önkéntes véradónak, aki magából ad, hogy életet mentessen.

Falugyűlés - II. Nyilvánosság Napja

Ebben az évben június 20-án a Dr. Manga János Közösségi Házban került sor a falugyűlésre, amit második alkalommal egyúttal mint a Nyilvánosság Napját tartjuk meg községünkben. A rendezvényt délután 3 órakor dr. Hegedűs István a falunk jegyzője nyitotta meg. A polgármesteri beszámolót követően kérdésekre, hozzászólásokra került sor.



Pásztor Dezső a csapadékvíz elvezetésére szolgáló nyílt árkok karbantartásáról és újak létesítését szorgalmazta.

Erdélyi István a kerti hulladék égetés napját javasolta megváltoztatni, továbbá kérte, hogy az időseknek szervezett kirándulások kapcsán azokra is gondoljanak, akik a Gondozási Központ szolgáltatásait nem veszik igénybe. A Rimóci Újságban javasolja közzétenni a távol élők halálhírét is. A kertjüket elhanyagoló szomszédait pedig kéri felszólítani azok rendbetételére.

Szabó Ferenc a Lóci út melletti vízelvezetés megoldására tett javaslatot.

Mócsány Béla (Varsányi út) a Szécsényből Rimócra vezető közúton a 70-es sebességet megengedő tábla kihelyezését látná célszerűnek azon a részen, ahol már nincsenek lakóházak az út mentén, de a mivel települést jelző tábla jóval kijebb esik, még az 50 km/h korlátozás él.

Jusztin István (Temető út) közlekedési tükrök elhelyezését javasolja több útkeresztezésben, hogy biztonságosabbá váljon a közlekedés.

Golyán József érdeklődött, mi a sorsa a beoltatlan, gazdátlan ebeknek.

Vincze József a Rákóczi út elején a közlekedési tábla cseréjét kéri, ha szükség van rá.

Erdélyi Ferenc a pályázatíró(k), az adóemelés szükségességét, egyes köztisztviselők munkával nem arányos fizetését tette szóvá, illetve kért ezekről felvilágosítást, majd javasolta, hogy támogatásban csak olyan lakos részesüljön, akinek rend van a portáján. A kérdések és észrevételekre adott polgármesteri, illetve jegyzői válaszokat követően Kiss Józsefné az iskola igazgatója, Molnár Lászlóné óvodavezető és Pásztor Antalné a Gondozási Központ vezetője számoltak be az általuk vezetett intézmények elmúlt egy éves munkájáról, majd a polgárörtség tevékenységét ismertette Jusztin István (Temető út) az egyesület elnökhelyettese.

Az idei falugyűlés 18 óra 04 perckor ért véget.

Beszkid Andor
polgármester

A támogatás megpecsételése

2010. június 2-án Egerben aláírásra került a Gondozási Központunk (közismert nevén az ÖNO) fejlesztését biztosító támogatási szerződés. Önkormányzatunk sikerrel pályázott az Észak-magyarországi Operatív Programra és 50 millió forint támogatást nyert, ami a fejlesztés teljes bekerülési költségének 88 %-át teszi ki. A beruházás, mely felújítást, bővítést, akadálymentesítést és eszközbeszerzést is tartalmaz, 2010. október 1-jén kezdődik, és a tervek szerint 2011. december 1-jén fejeződik be.

Beszkid Andor polgármester

Rimóci Biztos Kezdet „Napraforgó” Gyerekház hírei

A Rimóci „Napraforgó” Gyerekház búcsúzik Csemer Zoltánné Hajni dolgozójától, munkatársától. Hajni 2006. október 30-a, a Gyerekház megnyitása óta dolgozott a Gyerekházban. Hajnitól a gyerekek, családok és mi munkatársak is sok szeretetet, segítőkészséget, kedvességet kaptunk. Lelkiismeretes munkájáért köszönettel tartozunk. Egyénisége és a program filozófiája, varázsa találkozott, együtt értünk el, ha nem is nagy, de kisebb eredményeket.

A Micimackó-mesék közül az alkalomhoz illő fejezetet választottam, azt kívánva, hogy „a mese legyen örökké a Tiéd, hiszen ez a legnagyobb kincs, melyet oly sokszor adtál a gyerekeknek”.

Reméljük anyáskodó, gondoskodó szereteted köztünk lesz, hiszen azt írtad nekünk: „a szívem Rimócon marad”!

P. Tófeji Vali: Ha visszánézel című verséből való idézettel búcsúzunk.

„Ha rádszakad néha a gondterhes ég,
Hitedtől száll el a reménytelenség;
Mented a mosolyt, véded az örömet
Kiharcolt igazad még meg is köszönöd.

Vagyont gyűjthetnél volna, ha görbe úton jársz,
De lépteid alatt csak egyenes utakat találsz.
Megtépődik naponta aranyfűtő szárnyad,
én együtt sóhajtom veled jövőt éltető vágýad:

Köszönts ránk fényesebb hajnal.
Reményteli, világos nappallal.
Jöjj el, egyértelmű akarat,
Nagy tettű idő add meg magadat
Ma nap süti ünneplő lelked átlátszó ablakát.
Nem szeretni nem tudsz, benned rejlik a világ.”

Társadalmi Megújulás Operatív Program keretében, A korai beavatkozást középpontba helyező Biztos Kezdet programok elterjesztése országos szinten, kiemelt figyelemmel a leghátrányosabb helyzetű térségek támogatása című pályázat, amely által működteti az önkormányzat a Gyerekházat, előírja a Gyerekház kiegészítő munkakör betöltését. Így a megüresedett állást az önkormányzat meghirdette a rimóci kábel tv-n. Az állásra nagy volt az érdeklődés. Az önkormányzat 2010.06.23.-án, hétfőn 16 órától meghallgatást tartott az állásra jelentkezőkkel a Polgármesteri Hivatal épületében. A pályázók közül **Barna Lászlóné** került kiválasztásra, akivel határozott időre köt az önkormányzat szerződést 2010. október 1-jéig.

Szeretettel várjuk leendő munkatársunkat, reméljük, azonosulni tud majd a Gyerekház filozófiájával, és egyéniségével újabb varázst hoz a Gyerekház életébe.

Az előző cikkben rosszul közöltük a Gyereknapon résztvevő egyik segítőnk nevét. Nem Beke Marci, hanem Bene Marci. Ezúton kérjük elnézését a hibáért!
Perceze Renáta Gyerekház vezető

Gólyahír: Balázs Zsombor - 2010. 06. 11.
Szülők: Kaluzsa Mónika és Balázs Csaba
Rácz Tímea - 2010. 06. 06. - Szülők: Bangó Júlia és Rácz Róbert

Újra vért adtunk

Tegyél csodát! Ments életet! Adj vért!

Akár ezzel a szlogennel is kezdődhetett volna június 27-én, a Vöröskereszt által megszervezett véradás, melynek az általános iskola Hunyadi úti épülete adott otthont. Szerencsére községünkben sokan eljöttek, hogy cselekedetükkel hozzájáruljanak ezen nemes akcióhoz.

Számszerűsítve az adatokat: **81 ember** jelent meg, ebből **64 fő** bizonyult sikeres véradónak, és **15 főt** szűrték ki a vizsgálatok során. **Két új véradónk is volt: Csík Sándor és Bangó Norbert.**

Reméljük, legközelebb ennél is többen eljönnek, hogy segítsenek!

Juhász Enikő



Apa és fia együtt a véradáson (archív felvétel)

Felhívás!

Az idei falunapon 13 órától motoros felvonulás lesz a Góej Motoros Egyesület vezetésével. A menethez bárki csatlakozhat!
<http://www.gojmotorosok.hu>

Felhívás!

Az falunap keretein belül Paint Ball versenyt szervezünk. Háromfős csapatok jelentkezését várjuk.
Bővebb információ: **Molnár Ákos 30/8644-704**

Helyreigazítás: a Rimóci Újság májusi számában az egyik kitüntetett polgárör nevé tévesen közöltük. A díjazott neve helyesen: **Perceze Attila**. Tőle és hozzátartozóitól ezúton is elnézést kérünk!

Akiért a harang szólt...

+	Gyenes Tibor 1964-2010	Rácz Béla 1949-2010	Vincze János 1929-2010
----------	----------------------------------	-------------------------------	----------------------------------

összebékít. Rajta hát, nevs! De ne nevs ki másokat, inkább nevtess! /Halod?/ S ha eléred, hogy veled tudnak nevetni, akár önmagukon is, máris kerekbebb a világ. Hízalld hát a derű nyurga perceit kerek órákká. Így lesz minden gömbölyű. A gömbforma, pedig ugyebár tökéletes. Ráadásul egészségesebb a nevetéstől gurulni, mint dűhbe. Még akkor is, ha az előbbi állítólag hízlal. Ne szomorkodj, hanem nevs, vagy húzd le az egész életet.

Könyvajánló:

Graham Greene: Hatalom és dicsőség

Egy pap meneküléséről szól a '20-as évek Mexikójában. Kibomlik a hatalmat minden eszközzel kiszolgáló, a papot valamint egy gyilkost megszállottan üldöző hadnagy története is. Akik ismerik Greene regényeit, nem fognak csalatkozni.

CD ajánló:

Deftones: Diamond Eyes

Sokkoló lemez, sokkoló lemezborító, és egy kómából lábadozó ember, akit minden bizonytalansággal sokan szeretnek. /Chi/ Komolyan, mikor meghallgattam, csak annyit mondtam: Jézusom! Sötét az anyag, mégis tele van energiával, pozitív energiával. Nem tudok töltelek számot kiemelni. Minden dal nagyon jó. Nem hiszem, hogy csalódás lesz bárkinek. Kivéve a hamis hangú zenét kedvelőinek. **Lőrík Sándor**

Gondolatok:

Nevetőgáz

Sírva jövünk erre a világra. A körülményeket látva ez még érthető is. De ha már ide születünk, rajtunk is múlik, hogy tudunk-e derűsen távozni belőle. És bizony ebben a tekintetben nincs vesztegetni való időnk. A mulandóság percről percre mérlegelni kényszerít. Bár lehet, hogy a lét nem mindig vidám, hiba lenne tragédiaként megélni. A mumus ellen ugyanis a nevetés a legjobb ellenszer. Felszabadít az életre. Mert eloldoz az oly sokszor gűzsba kötő, röghöz láncoló körülményektől, a mázsás terhektől.

Egy szippantás a nevetőgázból könnyűvé tesz, már nem nehéz felülemelkedni a dolgokon. S a magasból más szemmel nézel a világra. Megkönnyebbülve, pedig könnyebben veszed az akadályokat. Mert a nevetés a göröngyöket ugyan nem simítja el az úton, de a homlokon a barázdákat igen! Kinyitja a kapukat, az öklöket. A nevetés csillogóvá teszi a szemet, míg a dűh elvakít. A bánat elemeszt, az öröm megsokszorozza önmagát. Aki tehát nevet, az jó magot vet. Derűje szikráit szétszórva lángot lobbant, tüzet csíhol. Fényt hoz a szemekbe, színt az arcokra. Melegít,

- A ti rekordotok is - azt hiszem, mondhatom többes számban, hiszen közös gyermek - ki lesz állítva valahol, ha jól tudom.

- Igen, a Bricostore szerszámáruházban lesz kiállítva valahol Budapesten, szeptember-október környékén.

- Van-e még egyéb szórakoztató és látványos ötlet a tarsolyotokban?

- Vannak bizony. Mindig azt szoktam mondani, akinek csak egy ötlete van, annak a legjobb, mert az megél belőle. Kigondolt valamit, megvan az irányvonal és elindul rajta. De amikor minden nap van egy új ötleted, vagy naponta akár több, amiről te tudod, hogy jó, csak megfelelő energiát és időt kellene ráfordítani, de mégsem tudsz, mert mindig jön egy jobb, egy aktuálisabb ötlet, és közben elfelejtődik a másik.

- Akkor jelenleg mi is a colstok titulusa?

- Ez Magyarország egyetlen és legnagyobb ilyen méretű colstokja.

- Vannak jövőbeni ötleteid, terveid, esetleg egy újabb rekord?

- Igen van, de az nem rekord lesz, hanem szabadalmi jellegű dolog, egészen más.

- Bevatnád az olvasókat leendő elképzelésed minőségébe? Árulj el egy-két titkot nekünk!

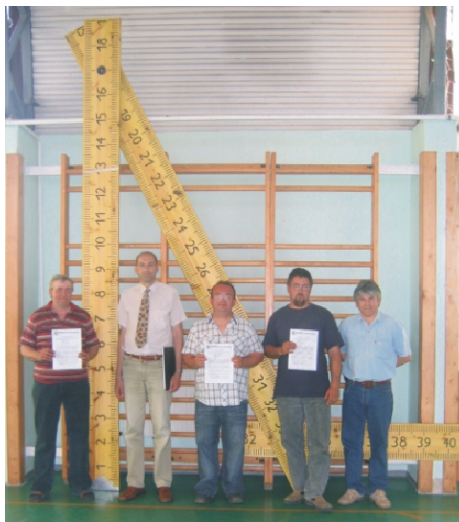
- Annyit el tudok mondani, hogy a lakatokkal általában az a baj, hogy egy kalapáccsal 90 százalékkukat vígan le lehet ütni. Még csak fejben van meg a terv, bár rajzoltam már egy-két vázlatot. Olyan lakatot csináltam, ha ahhoz elveszik a kulcs, akkor azt nem tudom, hogyan szedik szét. Egyszerűen nem tud megsemmisíteni, mert nincs támadási pontja. Csak, ha egy géppel valaki nekimegy és levágja a pántot.

- Olyan különleges anyagból készül, azért ilyen megsemmisíthetetlen?

- Nem kell hozzá más anyag, csak egyszerűen olyan kivételes a szerkezete, nem olyan, mint a hagyományosé. Viszonylag még egyszerűbb is - azt lehet mondani.

- Most kíváncsivá tettél! Én akkor sok sikert kívánok neked, nektek a leendő terveitekhez, és várjuk a következő elmés rekordot! Köszönöm szépen a beszélgetést!

Juhász Enikő



A colstok német eredetű szó, melyet a köznyelvben colostokként is használnak.

Jelentése az Idegen szavak szótára szerint: hosszúság mérésre használt összehajtogatható fa / műanyag mérővessző / mérőszalag / mérőpálca.

Guinness - Rock est

2010. június 5-én - közvetlenül a Guinness rekord bemutatása és hitelesítése után -, kezdetét vette Rimócon az idei első nyári szabadtéri program, a Vaspál Tibi által szervezett Rock est, amelyen közel 200 lelkes rimóci rock-rajongó hódolt a műfajnak.

A fellépők tábora is nagy volt. Képviselettelte magát a Hangover, az Állatkert, a Kottán Kívüliek, a Wolfram, a Helldriver, és az Ősláz nevű formációk, valamint Szlovákiából is érkezett egy csapat, akik 8th Pub. Hippolit néven lopták be magukat a rimóci köztudatba.

A szervező, Vaspál Tibor nem titkolt szándéka ezzel az volt, hogy egy amatőr zenei fesztivált hozzon létre, a minden évben megrendezendő Rock tábor fesztivál mellett, amelyen - mint megtudtuk - idén a P. Mobil (magyar hard-rock) együttes fog majd fellépni.

Az est igazán jól sikerült, Vasi szerint „elsőre nem volt rossz”. De már azon töri a fejét, hogy jövőre kétnapos program keretében rendezze meg a fesztivált. Ha ezen találkozók alkalmával minden évben Guinness rekordot hitelesítünk, azt hiszem, senki sem ellenkezik majd.

Juhász Enikő

Gyalogtúra

Már régóta terveim között szerepelt egy gyalogtúra Sztrahora várához, amire június 12-én, szombati napon került sor. Az eredeti időpontban (május 22. szombat) sajnos az esős időjárás miatt nem tudtunk elmenni. Heten vágtunk neki a túrának. Sokan nem is hallottak még erről a várromról, pedig tudtommal a Pusztavár-hegyen található rom a miénk, rimóciaké, ezért egy kis ismertető a vár történetéről: „Tulajdonképpen teljesen véletlenül akadtak Sztrahora várának rejtelmes és kibogozhatatlan, tévesen értelmezettnek mondható történetére. Hollókő XIV. századi okleveles emlékeinek olvasása során találkoztak újra és újra ennek a hajdani várnak a nevével. Pálmány Béla és Juan Cabello kutatásai alapján lehetett azonosítani Sztrahora várának helyét. A vár körüli területről először 1265-ben esik szó, amikor István ifjabb király Ágasvárt, Kutasót, Bárkányt, Tart és a pásztói apátság kegyuraságát a Rátót nembeli Domokos fia (Porch) Istvánnak adományozza. Bizonyosnak látszik, hogy a vár ebben az időben még nem épült fel. Az 1324. május 8-án kelt oklevélben a Kacsics nemzetség Illés ágából származó Péter fiait (Mihály, Péter, Leusták, Mikus és Jákó) hűtlen és gonoszítottak, elretentő hűtlenségeket elkövető embereknek nevezik. Hűtlenségük oka az volt, hogy 1310-ben csatlakoztak Csák Mátéhoz, átadva négy várukat is (Baglyaskő, Somoskő, Hollókő és Sztrahora), sőt a rozgonyi csatában Csák Máté oldalán vettek részt. Ezért a király megfosztotta őket a négy vár és tartozékaik birtoklásától és azokat Szécsényi Tamásnak adta. 1327-ben Szécsényi Tamást a birtokba iktatták és

ekkor Sztrahoráról mint 'egykori' várról beszélnek. Feltehetően Hollókő tartozéka lehetett. Építési idejét azonban forrás hiányában nem lehet pontosan meghatározni.

1271-ben Illés fia Péter csupán egy vár, Baglyaskő ura volt, amiből az következik, hogy ekkor sem Sztrahora, sem Hollókő, sem Somoskő nem állott. Azt is tudni lehet, hogy Csák Máté idejében Baglyaskőt Péter legkisebb fia, Péter birtokolta. Következésképpen a három várat 1271 után, de feltehetőleg még a századforduló előtt építette fel Illés ágbeli Péter négy fia - mégpedig, Pálmány Béla szerint - Sztrahorát Mihály, Hollókőt Mikus és végül Somoskőt Leusták és Jákó.

Műemléki topográfiában hiába keressük ennek a várnak a nyomait, de a turistatérképek fel szokták tüntetni ezt a Hollókőről pompásan látható, szomszédos, a többi közül kissé kiemelkedő hegyet, amely napjainkban is a Pusztavár-hegy nevet viseli.

A környező falvak népe megőrizte emlékét és különböző, a történelmi valóságtól persze távol álló kedves mondákat mesél róla. Legtöbbjük a török időkre teszi a vár építését, azt mesélve, hogy a hollókői törökök akartak várat építeni a Pusztavár-tetőn, de nem sikerült nekik, mert amit nappal megraktak (egyesekek szerint foglyaitak dolgoztatva), azt a hollókői éjszaka áthordták a szemben lévő hegyre, és abból épült fel Hollókő vára.

Rege szól arról is, hogy a törökök függőhíddal akarták összekötni Pusztavárat és Hollókőt, de amit nappal építettek, éjjel széthányatott. Így tehát ez nem egy teljesen ismeretlen vár volt, hiszen léte tudott volt a kora középkori várakkal foglalkozók között. Az oklevelek alapján egyértelműen azonosították Pusztavárat Sztrahora várával és nem csak a vár tulajdonosai váltak ismertté, hanem az épület keletkezésének



Első geológusunk



Elsőáldozás - 2010. május 30.



Felsősor: Bablena Blanka, Mócsány Patrik, Ulviczki Petra, Urus Attila plébános, Petrovics Anna, Bagoly Gábor
Alsó sor: Csík Erika, Holecz Zoltán, Laczkó Dominik, Laczkó Martin, Rácz Bianka, Balázs Laura



Bérmálkozás - 2010. május 16.



Elsősor: Percze Roland, Mócsány Richárd, Beszkid Máté, Laczkó Péter, Laczkó Balázs, Bárány Zoltán
Második sor: Laczkó Kristóf, Péter Júlia, Rigó Krisztina, Kelecsényi Boglárka, Oláh Ágnes, Jusztin Roland
Harmadik sor: Lászlók Nancy, Jusztin Bianka, Laczkó Laura, Csizmadia Bálint, Kozma Adrienn, Kozma Nikolett, Kozma Ivett
dr. Varga Lajos segédpüspök, Urus Attila plébános

KIRÁNDULÁS BALASSAGYARMATON

Június 18-án reggel az időseket kirándulásra vittük Balassagyarmatra a rimóci autóbusszal. 15 fő idős ember vett részt ezen a kiránduláson. Elsőként a Palóc Múzeumot látogattuk meg, amelyen két kiállítást is megtekintettünk.

Az első kiállítás a „Bölcsőtől a sírig” címet viseli. Az ajtóban a tárlatvezető fogadott minket. Nagyon megörült a palóc népviseletbe öltözött asszonyoknak. Elmondta, hogy a kiállítás a palóc emberek múltjáról, életéről, mindennapi munkájáról szól. Továbbá azt is mondta, hogy: „*En mutatom be ugyan a kiállítást, de maguk többet tudnak mesélni, mint én. En fogok majd tanulni maguktól.*” Nézelődés közben volt, aki felismerte saját magát, vagy az édesanyját egy gyerekkori képen, ami még a tárlatvezetőt is meglepte. Nem kellett bemutatni a kiállítási tárgyakat sem az időseinknek, tudták, hogy mit mikor és hol használtak. Szinte otthonosan érezték magukat a kiállítási tárgyak, képek között. Alig akartak továbbhaladni.

A második kiállítás címe: „Mária öltöztető”. Az ország minden tájáról származó Mária szobrok és kegyképek voltak különböző öltözékekben. Az idősök ezekből is felfedezték a mi környékünkről/Szentkútról/ származót.

Eközben eleredt az eső, így sajnos a múzeum kertjében lévő parasztházat és a ligetet nem tudtuk megtekinteni. Jó érzéssel jöttünk el a múzeumból, hiszen újra bepillantást nyertünk a múltba, szüleink, nagyszüleink életébe.

Innen buszra szálltunk és elmentünk a város szélén lévő „új” templomba, ahová Vincze Béla bácsi kalauzolt el bennünket. A templomhoz érve Béla bácsi lánya, Piroska fogadott minket. Bemutatta nekünk a templomot, elmondta építésének történetét. 1997-ben épült, új stílusú, a hagyományos templomoktól eltérő, főleg fából készült. Fából van faragva az oltár és a stációk is. Érdeklődéssel tekintettük meg, mivel még ilyen modern kivitelezésű templomot nem láttunk. Elmondta Piroska, hogy ebben a templomban főként a falvakból betelepült emberek járnak, köztük rimóciak is, akikben még él az otthonról hozott vallásos neveletés.

Elbúcsúzáván, szakadó esőben elmentünk még a Balassagyarmat főterén lévő „nagy” templomba, mely a közelmúltban lett felújítva, kifestve. Itt kicsit megpihentünk, énekeltünk, imádkoztunk.

Élményekben gazdagon, elfáradva indultunk haza. Hazafelé jövet pedig már arról beszélgettünk, hogy mi legyen a következő úti cél. Többen felvetették, hogy talán egy gyógyfürdő jót tenne a fájós ízületeknek, lábaknak.

Szerencsén haza érteztünk és az autóbussz mindenkit háztól-házig hazaszállított.

Pásztor Antalné és Vincze Tiborné



Kiss Andrásné (Vincze Mária) és elsőáldozói fényképe a Palóc Múzeumban



Az idősek érdeklődéssel nézegették a fényképeket

Körbefutottam a Balatont!

Idén már negyedik alkalommal rendezték meg a balatoni tókerülő futást, az UltraBalatont, melynek keretében Tihanyból kiindulva egyénileg vagy csapatban is megküzdhettek a futók a 212 km-es ultramarathoni távval. A verseny a nemzetközi rangsorban igen előkelő helyen áll, ezüst minősítése a világ legnevesebb 10 versenye közé rangsorolja. Rimócot a Viking SE színeiben egyedül képviseltem, Nógrád megyéből összesen három futó állt rajthoz.

Ideális futókörülmények között indult el a mezőny június 19.-én délelőtt 10 órakor a tihanyi Belső-tó mellől. Nem volt hőség, az eső sem esett, így az időjárási elemek a verseny első szakaszában nem befolyásolták a futók teljesítményét. Az élmezőnyben nagy verseny alakult ki már a táv elején, s több neves futó is kénytelen volt feladni a küzdelmeket Keszthely környékén, a verseny viszonylag korai szakaszánál. A távnak egyébként csaknem 100 egyéni versenyző vágott neki.

Az elektronikus időmérésnek köszönhetően az interneten is lehetett követni az eseményeket és a versenyzők haladását. A legjobbak már a kora hajnali órákban visszaértek az északi partra, a hivatalos szintidő 32 óra volt ezalatt kellett megkerülni a Balatont. Vasárnap délelőtt özönvízszerű felhőszakadás nehezítette a futók dolgát, de itt már nem hátrált meg senki: aki eljutott Tihany közelébe, végigküzdötte a hátralévő 10-20-30 km-t.

Én végül 29 óra 35 perc 10 másodperces eredménnyel értem célba, ezzel az összetett 41. helyen végeztem az igen rangos nemzetközi mezőnyben. A következő komoly versenyem szeptember második hétvégéjén lesz Balatonalmádiban, ahol a 12 órás magyar bajnokságot rendezik. Itt korosztályomban (akárcsak tavaly és tavalyelőtt) idén is érmes helyezést szeretnék elérni. Terveim között szerepel még egy őszi külföldi 24 órás verseny is. A versenyről és futásaimról bővebb információ: <http://csapobandi.atw.hu>

Csapó András

Guinness rekord Rimócon

A rimóci származású Kanyó Balázs és nagyra becsült segítőtársai 2010. június 5-én hivatalosan is beírták magukat, valamint a település nevét a történelem nagy kódexébe. Ugyanis azon a napon került bemutatásra a rimóci sportszarmokban óriási rekordjuk, a kétszázszoros méretarányra felnagyított colstok. A rendezvényen Sebestyén István, a magyarországi rekordok regisztrátora hitelesítette a rekordot, és egy rövid beszédben gratulált is az alkotóknak a nagyszerű és pontos kivitelezéshez. Ezt követően a művész egy lelkesítő szónoki beszédben köszönte meg a rekord létrejöttét és az ötlet létezésének számára jelentett átvitt értelmezését. Ezennel Rimóc is feliratkozott a magyarországi rekorder települések közé, ami - valljuk be - igazán figyelemreméltó teljesítmény!

A rekord méretű colstok megszületéséről, annak megvalósításáról, magáról a készítés fázisairól és még sok egyébről faggattam a mestert, Kanyó Balázst. Szóljon hát az ő tolmácsolásában a rekord elkészítésének története.

- Elmondanád, hogyan kezdődött ez a történet? Hogy találtátok ki, hogy egyáltalán colstokot fogtok készíteni?

- Ezt nem lehetne úgy meghatározni, hogy honnan jött az ötlet, de nekem legalább már öt éve motoszkált a fejemben. Ez annyira adja magát, annyira egyszerű hétköznapi tárgy, hogy szinte gyerekjáték felnagyítani. Az ember felnagyíthatna akármilyen bonyolult dolgot, mint például vannak cipészek, akik egy óriás cipőt készítenek. Varrják hajnalokig, bujkálnak benne, szinte majd megbolondulnak, hogyan oldják meg, külön szerszámokat kell hozzá csinálniuk... Szóval ehhez képest a colstok egy egyszerű dolog. Persze ennek elkészítése is munkagényes feladat, hiszen ezzel is elment egy hét, úgy, hogy reggeltől estig dolgoztam vele.

Ha azt vesszük, egyszerűt tényleg egyszerű dolog, másrészt ilyet még nem csinált senki. Az ötlet ezennel már megvolt. Utánanézt Vaspál Tibi barátom, hogy tényleg készült-e már valaha ilyen, vagy sem. Ő olyan információkat kapott, hogy még nem készült ilyen tárgy. Így hát, arra gondoltam, meg kell csinálni valamikor!

- Akkor az is közrejátszott, hogy te - tulajdonképpen ugye fával dolgozol - colstokot gyakran használsz, avagy mérőszalagot...

- Bizony, itt elhajtíva is találunk egyet-kettőt. - Apa, ott van egy! - szólt közbe nagyobbik kislfia, Balázska.

- Valóban ott van odakint. - válaszolt az apuka mosolyogva.

- Te is szoktad már használni?

- Nem... - válaszolta még kissé zavartan a kislfiú.

- Nem igazán ismeri ő még a számokat, de már százig el tud számolni! - segíti ki apuka.

- Mikor született meg a konkrét ötlet? Tehát már öt éve motoszkált, de a valós elhatározás, hogy tényleg megcsináljátok, mikor fogalmazódott meg benned, bennetek?

- Amikor én az ötletet elmondtam az első

embernek, ő azonnal támogatta volna. Azt mondta, az faanyagot és minden mást is, ami még kell hozzá. Mindezt megbeszélgettük. De ugyebár az ilyen dolgokért az ember, az efféle egyhetes munka után mégiscsak várna valamilyen kis járandóságot valahonnan. Éppen ezért kezdetben amolyan reklámcélú dolognak indult tulajdonképpen.

Az lett volna a lényege, hogy a colstok egyik oldalán ment volna végig a skála ligymond gyári módon, ahogyan annak lennie kell, a másik oldalon viszont amellet, hogy ugyanúgy rajta lettek volna a számok, ki lett volna téve egy-egy cégnek, támogatónak a logója, elérhetősége. Valamint csináltunk volna egy honlapot, például nagycolstok.hu címen, ahol fel lett volna tüntetve néhány cég neve, rajta ott is minden elérhetőségükkel. Azért találtuk ezt így ki, mert ez talán egy kicsit jobban „megtolná a biciklijét” egy vállalkozásnak, tehát ezzel szeretnénk volna jobban felhívni rájuk a figyelmet. Hiszen sosem lehet tudni, mikor üt be a nagy üzlet.

De megmondom őszintén annyit minden jött közbe, hogy nem volt időm utánajárni ennek. Mindig vannak újabb és jobb ötleteim, így a régiek mennek a polc alá, ahol legtöbbször inkább elvesznek, mintsem megvalósulnak.

De, hogy visszakanyarodjak, mindezek után egy komoly, mélyenszántó beszélgetést folytattunk Vaspál Tibi barátommal, elmeséltem neki az ötletemet. Mondtam neki, hogy minden ki van találva, csak beszélni kellene még ezzel-azzal, mire ő ellenkezett, hogy nem szólunk senkinek, majd ő finanszírozza, ő lesz a szponzor is, csak bízzam rá, ő majd utánajár. Tulajdonképpen ő volt az, aki életre keltette végül is ezt az ötletet, mert felőlem elsüllyedt volna az biztos, legalábbis még pár évig várattott volna magára.

- Tehát ő vitte a marketinget, te pedig voltál a művész, aki megalkotta a mesterművet. Hogyan zajlottak a munkálatok?

- Még ott ne tartsunk, mert volt még ennek előzménye. Szécsényben az Univerzál Kft-nél érdeklődtem, hogy adnának-e faanyagot, mivel nekünk szárított faanyagra volt szükségünk. Időközben Vasi (Vaspál Tibi) már sürgetett, hogy egy bizonyos határidőre készen kellene lennie a colstoknak. A Kft-nél említettem, hogy mi a terv, azt mondták, három hét múlva mehetünk a faanyagért. Hozzáartozik a dologhoz, hogy először nem ilyen méretű colstokot szeretnénk volna megalkotni, hanem még egyszer ekkorát, tehát a kétszázszoros méretűre, de az technikailag és anyagilag is, minden téren nagyobb kiadásokkal járt volna. Úgy gondoltuk, egyelőre maradjunk a kisebb változatnál, és azt majd könnyebb lesz megdönteni, ha majd egyszer oda kerül a sor! Aztán megvolt a faanyag, időm is lett volna, hogy végre hozzákezdjek, ám a ragasztóanyag nem érkezett meg. De én ennek ellenére elgondoltam, hogy hozzáfogok, ám egy szerencsétlen baleset folytán elvágtam az ujjamat egy, - a műhelyben használatos - éles eszközzel. Egy hónapot így teljesen kiestem a munkából.

Először május elsejére kellett volna ennek elkészülnie, akkor kitűztünk egy másik dátumot, amit úgy gondoltunk, talán tudunk tartani. Időközben persze voltak más

munkáim is, azok is nehezítették az ütemterv betartását. Addig csúszott a dolog, hogy a kitűzött dátumig volt még nyolc nap hátra, addigra el kellett készülnie. Így gyakorlatilag öt és fél, hat nap alatt lett kész.

- De gondolom, kivitelezés előtt papíron megterveztetek.

- Igen, készült róla egy skicc.

- Volt ennek esetleg egy előző próbaváltozata?

- Nem volt, ez az eredeti. Szóval nekiveselkedtem, de rájöttem, hogy a rovátkákat egyenként behúzógnatni felső maróval, nagyon macerás feladat lesz. El is tartott két napig is.

- Ebbe a számok is beletartoztak?

- Nem, csak a rovátkák. Összesen körülbelül 4420 körüli rovátkát kellett bemarni, majd aztán beégetni. Ezért a munkálatok felgyorsítása és megkönnyítése érdekében készítettem egy megbízható sablont, amivel egy teljes nap elment. Gondoltam, majd megkönnyíti a munkát, nem kell vonalazgatni, méregetni. Kész lett a méteres sablon, amit így csak méterenként kellett arrébb pakolgatni. Azonban kiderült, hogy nem jó. Észrevettem, hogy fél tized millimétert csal, így maradt a jól bevált, nyílt irányú vonalazgatás. Persze volt segítségem, mert egyedül nem is bírtam volna, akkor minden perc számított.

- A colstok paramétereiről tudnál mondani néhány adatot? Milyen hosszú, milyen széles? Csak hogy az is el tudja képzelni, akinek nem volt szerencséje ezt élőben látni.

- Persze, hivatalosan le van mérve. 20 méter hosszú, hat részből áll, milliméter pontos, tökéletes mása az eredetinek. Szélessége 30 centiméter, vastagsága 36 milliméter. Becsült súlya pedig hozzávetőlegesen olyan 150 kilogramm, plusz/mínusz tíz kilogramm.

- Összecsukott állapotában hányan tudták ezt mozgatni?

- Úgy nem is mozgattuk, darabokban van szállítva, úgy célszerűbb. Teljesen még nem is csuktuk össze. De két erős ember azért elvinné!

- Az eddigiekből kiderült, hogy voltak ám segítőtárs is. Összeszednének azokat, akik közreműködtek ebben a projektben?

- Akik ebben a dologban kézzelfogható segítséget nyújtottak: Vaspál Tibor barátom, nem hagyhatjuk ki, hiszen ő keltette életre ezt a dolgot, az Univerzál Kft. vezetője, Jusztin Nándor, aki a faanyagot szolgáltatta, a szeletelésnél környékbeli fiatalemberek voltak segítségemre, Király Richárd, Csernák Csaba és Szita Gábor, és nem utolsósorban Jusztin István barátom, aki az összefogó elemeket, a patentszemeket készítette Rimócon.

- A cél az volt, hogy a Rekordok Könyvébe bekerüljétek? Elterveztetek és onnantól kezdve már csak ez hajtott benneteket?

- Végül is ezt buliból csináltuk. Persze az is motivált bennünket, hogy meg tudunk csinálni olyasmit, amit más eddig még nem csinált. Szóval ez egy olyan ötlet, ami még másnak nem pattant ki a fejéből, pedig ez nem nagy elképzelés... Én láttam valamikor egy méteres lehetett, jelenleg is ki van állítva valahol, mint egy szobor.

Szvorák Katalin - est

A Palóc Szóttas Kulturális Napok rendezvénysorozat keretében, 2010. június 6-án került megrendezésre templomunkban, Szvorák Katalin, „A nap megszentelése” című lemezbemutató koncertje, melyre igen sokan kíváncsiak voltak községünkben.



Tiszteletüket tették a rendezvénysorozatban résztvevő települések polgármesterei, képviselői is. Többek közt jelen voltak: Doman Ferenc, Nógrádsípek polgármestere; Ispánné Péter Éva, Hollókő település képviselője; Kiss Zoltán, Varsány polgármestere; Kolosiné dr. Perce Zsuzsanna, Szécsény alpolgármestere; valamint Beszkid Andor, községünk polgármestere.

A műsort az Örömkalács ünnepélyes „felszentelése” nyitotta meg, mintegy újjáélesztve a régmúlt hagyományát. A kalácson elhelyezésre kerültek a települések jelképes zászlói, melyek az összetartozást hivatottak szimbolizálni.

A koncertet - a sokunk által televízióból már jól ismert - Kudlik Júlia kedves szavai vezették be, melyet a népdalénekes és művésztársai, név szerint Andrejszki Judit (énekes, csembellő, orgona), Gombai Tamás (hegedű) és Pejtsik Péter (cselló) emlékeztető műsora követett. A templom meghittsége és akusztikája méltóan tükrözte Szvorák Katalin és társai művészi előadását, dalainak szépségét.

Végül az este kellemes lezárásaképp egy baráti beszélgetéssel „szenteltük meg a napot”. Ennek keretében faggattam, Szvorák Katalint egy riport kapcsán eddigi életéről, munkásságáról.

- Először is gratulálok a koncerthez! Hatalmas élmény volt Önt hallgatni! Szerintem a falu egy hatalmas ajándékot kapott Öntől!

- Igen, egyesektől hallottam, hogy ilyen műsort még nem kapott a falu. Ez nekem is nagy boldogság.

- Remélem, még láthatjuk máskor is Önt, Önöket!

- Nagyon boldogan jövünk ide. Egyébként nem először vagyok itt Rimócon. Kedves emlékként énekel bennem korábbi szereplések, és az itt élők vendégszeretete mindig meghatott.

- Gyerekkorában fedezték fel ezt a csodálatos hangot, vagy, mégis hogyan indult ez a pálya?

- Minden ember valamilyen adottsággal születik. Nekem a torkomban van Isten ajándéka. Soha nem volt bennem szereplésvágy - exibicionizmus. Ezt példázza az a gyermekkori kultúrházavató ünnepség kis falumban, Pincen. Három éves voltam, és nekem kellett énekelni a 'Hopp, Juliskát'. De sírva szedtek le a színpadról, mert a barátnőm hamisan kezdte az éneket. Bizony sokáig elkísért ez a negatív élmény. Aztán fokozatosan kellett megbátorodnom. Igenis, úgy látszik, nekem ez a hivatásom, engem erre szemelt ki az Úr. Én ezt szolgálatnak érzem.

- Tanult valamilyen hangszeren gyerekkorában?

- A füleki zeneiskolában klasszikus hegedülést tanultam kilenc évig, de az ujjaim rövidek voltak és a tehetségem is kevésnek bizonyult ahhoz, hogy „sírjon a hegedű” a kezem alatt. Ennek ellenére kedvenc hangszerem a mai napig.

- Arra nem gondoltak egyébként, hogy fúvós hangszereket is belevonjanak ebbe a gyönyörű hangzásba?

- A korábbi lemezeimnél megszólaltak a fúvósok is. A mostani koncert egyházi lemeztrilógiám záró része volt. Egyébként az elsők az Éneklő Egyház legszebb énekeit válogattam adventtől Pünkösdig, a

másodikon Szűz Mária énekek és a magyar szentek énekei hallhatók, Szokolai Dongó Balázs virtuóz fúvós kíséretével, ahol a dudának kiemelt szerepe van és nagyszerűen kiegészíti az orgonájátékok.

- Nem lehetett nem észrevenni, hogy milyen nagy az összhang a csapatban.

- Annak ellenére, hogy nem túl sűrűn adjuk elő ezt a műsort, valóban minden idegporcikkal figyelünk egymásra. Ezért születik meg a csoda!

- Hogyan jött az egyházi vonal? Hiszen Önt elsősorban népdalénekesként ismerte meg a nagyrészt világi közönség.

- Annak ellenére, hogy népdalénekesként ismernek, már 1991-ben megjelentettem a pápalátogatás tiszteletére a Jelenti magát Jézus című albumomat, melyen különböző népelemek hallhatók. 2000 tájékkán egy többnyelvű, közép-európai lemezsorozatot indítottam útjára, melyeken többek közt megénekeltem a Karácsonyt, Húsvétot és a Pünkösöt eredeti nyelveken az ökümenia jegyében.

Egyébként nem véletlen, hogy az ember kíváncsiságánál és koránál fogva is egyre szélesebb skálában szeretné megismerni azt a kultúrincset, amit az őseitől örökölt, és ebbe természetesen az egyházi énekek is igen fontos szerepet játszanak, hiszen európai nagyhatalom vagyunk egyházi népekeink vonatkozásában.

- Számos díjjal büszkélkedhet. Melyik Ön számára a legbecesebb?

- Természetesen az ember nem a díjakért „küzd”, hanem a közönség szeretete az, ami engem is éltet, erősít, bár a díjak egyfajta visszajelzések. Ha a legbecesebbet kell említenem, akkor a Pinc falu díszpolgári címét említeném, hiszen ebben a háromszáz lelkes faluban én vagyok az egyedüli díszpolgár. Ez év márciusában nagy meglepetés volt az alternatív Kossuth-díj, mert ez alternatív mivoltánál fogva mentes mindenfajta manipulációtól: ez a szeretet és a megbecsülés díja számomra.

- Több együttesnek és társulatnak a tagja, és mindemellett a szentendrei Vujicsics Tihamér Zeneiskola tanszakvezető népdaltanára, valamint a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen vendégtanára. Hogyan lehet ennyi mindent összeegyeztetni?

- Úgy érzem, így teljesebb az életem és nem egyedülálló, mert minden új kihívásnak, feladatnak örömmel teszek eleget.

- Ön elvégezte az ELTE magyar-könyvtár szakát. Nem bánta meg, hogy nem azon a pályán maradt?

- Biztos vagyok benne, hogy a magyar-könyvtár szak nem lett szegényebb általam, sőt! Előadóművészként többet tudok nyújtani magamból és jobban tudom gazdagítani a lelkeket.

- De ha jól tudom, pedagógusként is tevékenykedik. Milyen a gyerekeket tanítani? Jómagam is tanítottam és nagyon sokat kaptam tőlük. Feltöltödték a közelükben. Ön hogyan gondolja mindezt?

- Így vagyok ezzel én is. Imádom a gyerekeket: kicsiket, nagyokat. Nemrégiben volt a zeneakadémisták vizsgakoncertje és hihetetlen varázslatos volt. Engem is teljesen elbűvölt a 13 növendékem. A szentendrei zeneiskolásokat is örömmel látom, ahogy magukra találják és kiteljesednek az éneklés által.

- Végül, ennyi siker után, mi az, amit még szeretne elérni az életben?

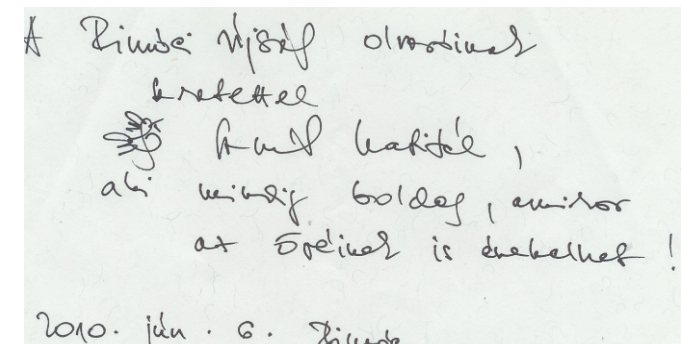
Nincsenek elérhetetlen álmaim, soha nem is voltak, talán azért, hogy ne csalódjak. Amit elértem, azt mind a Sors adta nekem. Egyébként a legfontosabb az egészség, hogy még sokáig tudjak énekelni és dalaimmal tudjam azt a szeretetet tovább adni, amit a közönségtől és a szeretteimtől kapok.

- Mindezt és további sok sikert kívánok Önöknek! Bizom benne, hogy sokszor jönnek még Rimócra!

- Boldogan jövünk vissza, köszönjük szépen!

- Én köszönöm!

Juhász Enikő



Szvorák Katalin üzenete



NYULACSKA HÍREK



„Nem megyünk mi messzire...”



Pihenő a somoskői vár alatt



Az erdei „kölyök-parkban”

Június 7-én kicsit közelebb, **Hollókőre** kirándultunk.

Az időjárás kedvezett a tervezett szabadterei programunknak, ami egy „várostrommal” kezdődött. Kérésünkre egy igazi lovag fogadott minket a hollókői várban, aki röviden ismertette, hogy milyen is volt hajdanán egy igazi várharc, és hogyan zajlott

akkoriban az élet. A rövid bevezető után igazi csata részesei lehettek a gyerekek. Pajzsot és zoknigombócból készült „harci eszközöket” kaptak, amivel élményszerű ütközetet vívtak. A nagyobbakkal már a vár körbejárására is vállalkoztunk. Az Ófaluban tett séta közben pogácsát ettünk, majd felfrissülést nyújtott egy finom fagyalt elfogyasztása.



A hollókői vár előtt



Csata a várban

Mindkét kirándulás alátámasztotta azt a véleményünket, hogy az óvodáskorú gyermekek életkori sajátosságaiból adódóan sokkal szerencsésebb a rövid távra szervezett kirándulás, mert az élmények nagysága nem a megtett kilométereken múlik.

A kirándulások egy részét a farsangi bál bevételéből, másik részét pedig pályázati forrásból finanszíroztuk, így a szülőknek semmilyen anyagi megterhelést nem okozott.

Óvónők

ISKOLAI HÍREK

Egri kirándulás

A Szent István Általános Iskola 4. osztályos tanulói 4 napos osztálykiránduláson vettek részt június 21-24-ig.

Hétfőn reggel 8 órakor indultunk úti célunk, Eger felé. 10 órára elfoglaltuk kollégiumi szállásunkat, és azonnal indultunk a strandra. Az idő lehetett volna jobb is, de így legalább csak a miénk volt minden medence. Ezt ki is használtuk, nagyon jól éreztük magunkat. A csúszdázás, lubickolás záróráig tartott. Este a koleszben vacsoráztunk, majd késő estig szórakoztattuk egymást.

Kedden reggel esővel köszöntött minket az ég. De ez nem szegte kedvünket. Elsétáltunk a várba, ahol egész napos program volt a kiállítások megtekintése, a 3D-s mozi, a séta a várfalakon, önfelelt szórakozás a játszótéren. Elbúcsúzva a vártól finom fagyilaltot ettünk. Ezután belevetettük magunkat a bazárok forgatagába, került a hátizsákomba számtalan ajándék, emléktárgy. Hangulatos étteremben kővön sült pizzázással folytatódott a program. Este a Dobó téren kergettük a galambokat, sikertelenül. Késő este hajtottuk álomra fejünket.

Szerdán reggeli után igyekeztünk a buszpályaudvarra, hogy le ne késsük a szilvásváradai buszt. A kanyargós út végén megérkeztünk a Bükk Nemzeti Park közkedvelt falujába. Kisvasúttal utaztunk tovább a fák árnyékában a Szalajka-völgyig, ahol megnéztük az ősember barlangját, a Fátyol-vízesést és a Szabadtéri Erdészeti Múzeumot. Ezután mindenki elköltötte a maradék pénzét a bazársoron, s indultunk vissza Egerbe. A városban sétáltunk estig, majd beültünk a moziba. A Toy Story 3. című filmet néztük meg 3D-s szemüvegen keresztül. Mindenkinek nagyon tetszett az előadás.

Csütörtökön reggel összepakoltuk a csomagokat és indultunk városnézésre. Láttuk a Minaretet, legtöbben fel is mentünk a keskeny csigalépcsőn, és gyönyörködtek a szép kilátásban. Ezután a Bazilikát és az érseki pincerendszert néztük meg. Ebéd után ismét a strand felé vettük az irányt, és a búcsúprogram közös fürdőzéssel zárult. Este bepakoltunk az autókba, és fáradtan, de sok szép közös élménnyel gazdagodva indultunk hazafelé.

Kuruczné Rados Beatrix, Bárány Árpád



Kirándulás Nőtincse

2010. június 14-én az alsó tagozatos gyerekek Nőtincse mentek kirándulni. Az évek során már országunk sok kirándulóhelyét felkerestük, de a közelünkben lévő érdekességeket még nem láttuk. Azért esett a választásunk erre, hogy szűkebb pátriánkat is megismerjük.

Két busszal indultunk reggel 8 órakor. Mivel a nőtinci Kalandparkban csak délután 1 órakor tudtak minket fogadni, első állomásunk a nógrádi vár volt. A vár egy hegy tetején volt, ahová egy kis gyaloglás után jutottunk fel. Gyönyörű kilátás nyílt onnan a szép településre. A vár körüli szép zöld pázsitnak nagyon megörültek a gyerekek.

Körbejártuk a váromot, be is mentünk ahová lehetett, - most is renoválták - a bástyákról körbetekintettünk. A gyerekek a leghetlenebb, legnehezebben megmászható helyekre is felmentek, ahová természetesen mi is követtük őket. A vár megtekintése után kicsit játszottak, futkároztak. A lefelé vezető út már könnyebb volt. Útközben a hét vezér faszobrát is felfedeztük. Még a kis elsősök is érdeklődéssel olvasták a neveket.

Felső kirándulás

A felső tagozatos diákok a 2009/2010-es tanévet egynapos kirándulással zárták. Az úti célunk Eger volt, ahová június 15-én két autóbuszszal indultunk 8 óra után. A buszon ettek, ittak, beszélgettek, zenét hallgattak és kártyáztak a gyerekek. Az út során megálltunk egy párszor levegőzni és a „folyóügyeket” elintézni. Kb. 2 óras utazás után megérkeztünk Egerbe.

Nem messze a buszpályaudvartól szálltunk le a buszokról és indultunk el a Bazilika irányába, elhaladtunk a főiskola épülete mellett, ezen az úton tovább egyenesen, majd egy balkanyar és már szembe is állhattunk a vár kapujával. A belépőjegy megvásárlása után birtokba vette csapatunk a várat. Rengeteg látogató volt rajtuk kívül, más gyerekcsoportok, hazai és külföldi vendégek egyaránt.

A várban sok mindent megtekintettünk pl. képkiallítást. Volt idegenvezetőnk is, aki kalauzolt bennünket, sok érdekes dolgot hallhattunk tőle.

Ami a leginkább tetszett és lázba hozta a gyerekeinket: a tüzes kerék és egy ágyú „működése”, ezt fény és hanghatásokkal, füsttel érték el, érzékeltették. A kazamaták szűk folyosóit is bebarangoltuk, ennek falai a hatalmas esőzések miatt vizesek voltak.

Mondhatjuk, hogy a pincétől a padlásig mindent bebarangoltunk itt, és búcsút intettünk ajándékokkal megrakodva a várnak, hiszen a várbéli túránkat vásárlással fejeztük be.

A vár előtt készítettünk egy csoportképet, majd a „kivicses- kavicsos” macskaköveken sétálgattunk a Dobó-tér irányába, ahol letelepedtünk a padokra és nézelődtünk.

Amikor kipihentük és kinézelődöttünk magunkat, az egri szűk utcákon kanyarogtunk tovább. A főiskola előtt haladtunk el ismét és szembe talákoztunk a Bazilika hatalmas és csodálatos épületével. Buszra szálltunk 15 óra körül és irány Rimóc.

A kirándulást igazán fontosnak tartom, mivel itt a gyerekek szembe találják magukat azokkal a dolgokkal, amiket itthon csak a könyvekben láthatnak és olvashatnak. Fontos, mert nincs mindenkinek lehetősége csak a közelben, a könyvkünet megnézni. Fontos, hogy tapasztalják, hogy is kell együtt utazni és egy nagyobb városban csoportosan, gyalogosan közlekedni. Fontos, mert itt fesztelen beszélgetésekre kerülhet sor, megnyílnak az amúgy zárkózottabb gyerekek is.

Úgy gondolom, tartalmas és egyben szórakoztató volt ez az egri kirándulás, szép élménnyel lettünk gazdagabbak.

Golyánné Juhász Edina



A hegy aljában pihenőhely és étterem volt. A pihenőhelyen megebédeltünk, kipihentük a hegmászás fáradalmait. Ebéd után indultunk Nőtincse.

Ott már vártak bennünket. A csapatot két részre osztották. Az első program a kisonatozás volt. János bácsi körbevitt minket a falun. Nagyon jó volt, csak kevés ideig tartott. Szívesen elmentünk volna még egy körre. A vonatkozás után az idegenvezető bemutatta a Kalandparkot. Először a lovakat, szerszámaikat, a lótarthoz szükséges eszközöket nézhettük meg. Azután végigsétáltunk az állatok között.

Láttunk pulykát, galambokat, papagájt, különféle madarakat és emlősállatokat. Az állatok megtekintése után a program legérdekesebb, leginkább várt része következett. Itt volt labirintus, csúzda, függőhíd, „szédítő, körbeforgó kosárhinta”. A gyerekek nagyon jól érezték magukat, sokat játszottak, mindent kipróbáltak. Közben a büfében vásárolhatta ajándékot, képeslapot, fagyit, édességet.

Az idő kellemes volt, nem volt túl meleg, kicsit borongós volt, de megúsztuk eső nélkül. Az utazás is zökkenőmentesen zajlott, nem volt rosszullét. Kellemesen elfáradva, de élménnyel gazdagon érkeztünk haza.

Jusztin Józsefné

A Rimóci Hagyományörző Együttes a Palóc Szóttés Kulturális Napokon

Húsz év kihagyás után ismét megrendezték a „Palóc Szóttés” elnevezésű programsorozatot, amelynek Szécsény, Hollókő, Nógrádsípek, Rimóc, és Varsány adtak otthont május 23-tól június 19-ig.

Nagy múltja van a rendezvénynek, az első programot 1974-ben rendezte Hollókő és Rimóc, majd az 1980-as évek közepéig egy-egy település csatlakozott hozzájuk. A kulturális program azóta finanszírozási nehézségek miatt elmaradt, de 2010-től, a Leader program támogatásával újra felelevenítik a hagyományokat.

Rimóc mellett, hogy Szvorák Katalin koncertjének a templomban helyet adott, a Hagyományörző Együttessel és a Rezesbandával is gazdagította a programkínálatot. Varsányban a *Tájak, ízek, kultúrák* elnevezésű rendezvényen léptünk fel. Velünk együtt más környező települések hagyományörző csoportjai is színpadra álltak, a sátrakban pedig kézművesek, falusi vendéglátással foglalkozó települések mutatkoztak be. A műsor közben lehetett a helyi termékekből kóstolgatni, vásárolni, de lovagolni, hintózni is volt lehetőség.

Az idei Palóc Szóttés Kulturális Napok zárásaként Szécsényben palóc lakodalom

játszódtott. Az idő nekünk kedvezett és napsütésben indulhatott el a program kezdéseként a lagzis menet a belvárosba, a menyasszonyok és vőlegényeik hintón, a „násznép” pedig gyalogosan. A sétálóutcába visszaérve az öt résztvevő település mindegyike előadta azt az egy-egy részt, amit egymás után színpadra kellett vinniük a lakodalomból. Rimóc a menyasszonytáncot és a menyecsketáncot mutatta be és ezzel zárta a palóc lagzit, ami után ösztánc következett.

Mindeközben háromtagú zsűri figyelte az eseményeket, hogy a műsor végén kiválasszák azt a csoportot, aki jövőre megrendezheti településén a következő Palóc Szóttés Kulturális Napokat. Választásuk Varsányra esett, akik így átvehették a vándor fokost és ezzel a program szervezésének jogát.

Zárásként Szécsény polgármester asszonya megköszönte a részvételt, és emléklapot, valamint lagzis tyúkot adott át az öt település polgármestereinek és a hagyományörző csoportok vezetőinek.

Nap közben Szécsényben is szintén voltak kézművesek, hintósok, íjászok, de mellettük a résztvevő települések sátrai is helyet kaptak. Rimóc sátrát a Babamúzeum különböző nagyságú népviseletes babái és a különböző, Rimócon készült koszorúk

varázsolták széppé. Az asszonyok tepertős bodakkal, malomkaláccsal és borral kínálhatták a vendégeket. Sokan ellátogattak aznap a sétáló utcába, jó volt látni az emberek érdeklődését.

Fárasztó, de mozgalmas és vidám nap után térhettünk este haza, örülve annak, hogy egy újjáéledt és szép, értékes program résztvevői lehettünk.

Mócsány Georgina



HELYI FIATALJAINK - IV. rész

A cikksorozat folytatásaként ebben a számban **Vincze Tamarát** és tanulmányait ismerhetjük meg. Ő is azok közé a rimóci fiatalok közé tartozik, akik felsőfokú képzésben vesznek/vettek részt. „*A fiatalok a jövő alapja.*” szokták mondani. Ha ezt elfogadjuk, érdemes most megismernünk, kik is lesznek vagy lehetnek annak a bizonyos jövőnek az alapkövei. Tanult fiatalok segítségével, bevonásával reméljük szép jövő építhető ki Rimócon is.

Hova jártál, milyen karra, milyen szakra?

- Gyöngyösre, a Károly Róbert Főiskola, **Természeti Erőforrás-gazdálkodási és Vidékfejlesztési Kar, Kertészmérnök szakára** jártam.

Miért azt választottad?

- **Amikor 17 évesen el kellett döntenem melyik főiskolára adjam be a jelentkezésemet, nem igazán tudtam, mit is szeretnék majd csinálni. A kertészet, főleg a tervezés része mindig is érdekelt, végül ezért választottam ezt a szakot. Mi jött még szóba, mikor választani kellett a tovább tanulásról? Így utólag látva, jól döntöttem!**

- A másik a környezetgazdálkodási agrár-mérnök szak volt, amit még megjelöltem a felvételi során, de a kertészmérnöki volt az első a rangsorban. Nem bántam meg, hogy ezt a szakot választottam elsőként, nagyon élveztem az ezzel kapcsolatos tanulást.

A ti évfolyamotok volt az első a Bolognai rendszerben. Milyen volt a BSc?

- Minden rendszernek megvannak a maga nehézségei, így a BSc-nek is. Persze nem volt könnyű, főleg, hogy az én évfolyamom is úgy mond „kísérlet” volt a BSc végleges kialakításához, így a 3 és fél év alatt számos változást tapasztaltunk, de lehetett volna nehezebb is.

Hogyan épül fel a BSc?

- Egész pontosan 3 és fél évből áll. 2006 szeptemberében kezdtem az első félévet és 2009 júniusában fejeztem be az elméleti oktatást. Ez után kezdődött a gyakorlati félév, ami 2009 novemberéig tartott. Ezt követően volt a gyakorlati vizsga, a szakdolgozat leadása és decemberben az államvizsga.

MSc-n nem szeretted volna tovább tanulni?

- MSc-re nem jelentkeztem, mert még nincs meg a nyelvvizsgám és ez az MSc alapkövetelménye.

Melyek voltak a legnehezebb tárgyaid?

- A legnehezebb tárgy talán a kémia volt első évben. Nem csak a tantárgy és a követelményrendszer volt nehéz, de még a tanár úr is azt hitte kémikusok leszünk.

És melyik volt a kedvenc tantárgyad?

- Kedvenc tárgyam a kertépítés és a virágkötészet volt, mert itt nagy szükség volt a fantáziára, illetve az óra hangulata is kellemesebb volt a többi tanórához képest, inkább egy szakkörhöz hasonlított.

Szakirányt kellett választanod?

- Igen, a 2. év végén. Két szakirány közül választhattam: a szőlő gyümölcstermesztő, illetve a zöldség dísznövény termesztő szakirány között. Az utóbbit választottam, mert a dísznövények mindig is közelebb álltak hozzám, mint a gyümölcsök.

Kellett gyakorlatra menned? Mit csináltál ott?

- Igen, az utolsó félév gyakorlattal telt. Cserhátsurányban töltöttem a gyakorlatomat a Cserhát Szolg Kft-nél. Azt csináltam, amit éppen rám bízta. Belelátam a cég irányításába, belekóstoltam a papírmunkába, de a gyakorlat nagy része a gyümölcsösben telt a többi dolgozóval.

Tanulmányutatok is volt?

- Igen, voltak. Több kerteszetet is meglátogattunk szerte az országban, illetve feldolgozó üzemekben is voltunk.

A szakdolgozatod miről írtad?

- A szakdolgozatom címe „*A málna termesztéstechnológiájának értékelése a Cserhát Szolg Kft ültetvényeiben*”. Ez magában foglalja a származást, a telepítést, az ápolási munkákat, a betakarítást, néhány betegség és kártevő elleni tünetet és védekezést illetve a málnával kapcsolatos gazdasági tevékenységeket is.



Albérletben laktál vagy kollégiumban? Hogy érezted magad ott?

- Albérletben laktam a város központjában. Nagyon szerettem ott lakni, a lakótársak évfolyam- illetve csoporttársaim voltak. Szerintem sokkal jobb albérletben lakni, mint kollégiumban, mert itt sokkal otthonosabban érzi magát az ember és kötetlenebb a diákélet is.

Milyen a diákélet? Van valami jellegzetes, csak arra a karra/szakra jellemző esemény?

- Talán a fáklyás felvonulás az, ami más iskolákban nem jellemző. Ennek az a lényege, hogy a végzős hallgatók a vizsgáik megkezdése előtt egy kijelölt napon sötétedés előtt összegyűlnek az iskola udvarán, kapnak egy egy égő fáklyát és a város főutcáján át levonulnak a főtérré, így búcsúzva az iskolától és Gyöngyös várostól. Gyönyörű látvány, ahogy több száz égő fáklya bevilágítja a sötét főutcat.

Szerintem ez minden végzős diáknak egy életre szóló emlék.

Maga Gyöngyös hogy tetszett? Hogyan utaztál?

- Gyöngyös város maga nekem nagyon tetszett, a városközpontban volt az albérlet, ezért minden nagyon közel volt. Nagyon szerettem a főtérré kiülni, főleg ha már jó idő volt. Busszal jártam vissza, minden hétvégén itthon voltam és vasárnap délutánként utaztam vissza. Az igazából nem volt túl egyszerű, három órát utaztam. Szécsényből indult a buszom, ahová a szüleim vittek be, mert nem volt megfelelő busz csatlakozása.

Milyen érzésekkel hagytad ott az egyetem?

- Sajnáltam, hogy már is vége lett. A 3. év végére jól összeszokott a csoport, kialakultak a kapcsolatok. Számos dolog van, amire vidáman emlékszem vissza. Viszont a tanulás szempontjából már örülök, hogy ezen a megmértetésen is túl vagyok.

Mihez kezdted utána? Tovább akartál/akarsz tanulni, vagy dolgozni inkább?

- Az államvizsga után én is ezt kérdeztem magamtól, de végül úgy döntöttem, hogy szeretnék még valami teljesen mást is tanulni, ezért jelentkeztem ismét iskolába.

Most mit tanulsz?

- Jelenleg a salgótarjáni J.L. Seagull Szakképző Iskolában Logisztikai ügyintéző szakán tanulok.

Hogy érzed, a munkaerőpiacon milyen esélyetek van?

- Mindenkinek nehéz elkezdni a főiskola vagy egyetem utáni éveket, de szerintem nekünk a legnehezebb. A munkaerőpiacon nem kapkodnak utánunk, vagy ha találnánk is a végzettséghez megfelelő munkahelyet a feltételeknek nem felelünk meg. Pontosan ezért döntöttem a továbbtanulás mellett, hogy minél több tudással és szakmával vághassak neki a nagybetűs életnek.

Gondoltál saját kertészeti vállalkozás elindításán? Vagy inkább a logisztikában dolgoznál?

- Igen gondoltam már saját vállalkozásra, sőt a legszívesebben azt is csinálnám, de ahhoz nagyon nagy anyagi tőke kell, amivel sajnos nem rendelkezem. Ha a vállalkozást sikerülne megvalósítani, akkor maradnék a kertészetnél, de ha más alkalmazottjaként kellene dolgoznom, akkor inkább a logisztikát csinálnám.

Rimóc vagy szűkebb környéke szóba jöhet, mint munkahely?

- Az én végzettségemmel ezen a környéken sajnos elég nehéz munkát találni, igaz számos kertészettel rendelkezik ez a térség, de azok többnyire családi vállalkozások, vagy ha nem, akkor már megvannak az embereik, de bizzunk benne, hogy ez a jövőben másképpen lesz.

Köszönöm, hogy választál a kérdéseimre! Gratulálok az eddigi eredményeidhez, a diplomához! További jó tanulást kívánok, a későbbiekre pedig olyan terveket és olyan munkát, amelyet szeretnél!

Mócsány Georgina

„*Amit tapasztalsz, érzed és tanulsz, Évmilliókra lesz tulajdonod.*”

Gárdonyi Géza szavaival kezdődött a tanévzáró ünnepély a ballagás befejeztével. A 17 végzős diák közül 15-en zárták általános iskolai életüket a hagyományos ballagással. 2 diák nem kívánt részt venni az utolsó közös együttléten. Elgondolkodtató!

A 2009/10-es tanévben is válogathattak a rimóci Szent István Általános Iskolát választó 6-14 éves gyerekek a programokból: sportversenyek, diszkók, tanulmányi helyi és kistérségi vetélkedők, kirándulások, színházi előadások, mesenap, és - a nagy hőesés lehetőségét megragadva - hóshow-t szerveztünk.

Minden tanulónk számára adott volt a lehetőség a sokoldalú fejlődésre. Hogy ki és mennyire élt vele, azt mindenki maga döntötte el, élt-e a lehetőségekkel vagy nem, avagy szabályszegő, szabályokat elutasító deviáns viselkedésével mindent megtejt azért, hogy a nyugodt iskolai életet megzavarja, társai mindennapi ismeretszerző tevékenységét akadályozza. Mindent megengedtek maguknak, mert mindent megengedtek nekik otthon, a családban is. Osvát Ernő szavai megfontolandók ezen családoknak: „*Akiknek mindent megengednek, azt megfosztják szabadságától.*”

2010. 06. 12. Budapest - Tanévzáró Gyermeklabdarúgó Fesztivál Országos döntő

A Magyar Gyermek Labdarúgó Szövetség tanévzáró fesztiválja, amely egyben az országos döntő is volt, egy igen színvonalas rendezvénynek adott otthont Budapesten. Reggel kilenc órakor regisztráltuk a csapatunkat a szabályoknak megfelelően, majd tíz órakor már el is kezdődtek a csoportmérkőzések a népligetben. Az első korcsoportosok első mérkőzésén az Enese általános iskolát győzték le a rimóciak 2:1-re. Aztán Szolnok játszott 1:1-es döntetlent Szekszárddal, majd a következő meccsen 1:0-ra alulmaradtunk Szekszárddal szemben. Később az Enesét 3:0-ra megverő Szolnokkal 1:1-es döntetlent tudtunk kiharcolni. A csoportunk utolsó meccsén Szekszárd 1:0-ás győzelmet aratott Enese felett. A csoportküzdelmek 12.30-ig tartottak. 13.00-kor vette kezdetét az ünnepélyes megnyitó, melyen több hazai híresség között Mészöly Géza is tiszteletét tette. Jó kívánságokkal, egészséges életmódra nevelő, sportolásra buzdító szavakkal szölt a gyerekekhez. A megnyitón a csapatok tájékoztatva lettek a csoportmérkőzések eredményeiről, így megtudtuk, hogy csapatunk bejutott a 32-ből a legjobb 16 közé. Az egyenes kieséses szakaszban sajnos nem bírtunk megbirkózni Sárospatak hihetetlenül jól szervezett csapatával és ennek következtében már nem folytathattuk tovább a tornát. De mindezek ellenére nagyon jó meccseket játszottunk, a gyerekek hőiesen, önfeláldozó módon harcoltak mind az ellenfél, mind a kánikula ellen.

Rimóci „Sajgó csősz”

2010. a Biodiverzitás Nemzetközi Éve. A Földön számos állat és növény él, ez a biodiverzitás, azaz a biológia sokféleség. Ahhoz, hogy a Föld élőlényei fennmaradjanak vigyáznunk kell rájuk. A Biológiai Sokféleség Egyezményt 1992. június 13-án írták alá Rio De Janeiroban az ENSZ Környezet és Fejlődés Konferenciáján. Mára eljutottunk oda, hogy felnőtt egy nemzedék, aki felismerte a Földbolygó egészségi állapotának romlását, és aki képes küzdeni azért, ami nagyszüleink idejében természetes érték volt.

A fajok és fajták számának dermesztő módú csökkenését megállítani csak úgy lehet, ha nem „csak” a politikai nagyhatalmak között születnek egyezmények egyes konferenciákon és nem csak papíron fogunk össze, HANEM, Mi is Mindenki. A természetvédelem a környezet megóvása. A saját

A 2009/10-es tanévben 5 tanulónak kell osztályt ismételnie. 2 tanuló biológiából, 1 nyelvtanból, 2 matematikából és 1 történelemből javítóvizsgát tehet. Javítóvizsgázhat összesen 5 tanuló.

Jeles eredményt ért el 11, kitűnő eredménnyel zárta a 2009/10-es tanévet 15 diákunk, és ebben a tanévben 21-en részesültek igazgatói dicséretben.

Az iskola és a Szülői Munka Közösség határozott egy iskolai alapítvány létrehozásáról. Az alapítvány bejegyzése folyamatban van. Ehhez kapcsolódóan született döntés Szent István-díj és Aranytoll Díj létrehozásáról. Ezen díjak átadására első ízben került sor az idei tanévzárón.

Az Aranytoll Díjat a 4. évfolyamos tanulók és a pedagógusok ajánlására Péter Gabriella kapta.

A Szent István díjat 3 kategóriában határoztuk meg: végzős diák, pedagógus és egy külsős, aki önzetlenül és önkéntesen folyamatosan hosszabb időn keresztül támogatta intézményünket.

A támogatói kategória díjat Csonka László vehette át, aki első időkben a Három Testőr Kft. tulajdonosaként, néhány éve pedig mint a Lagedo Kft. tulajdonosa pénzzel, eszközökkel, és kapcsolataival támogatta iskolánkat. A díjat a tantestület szavazása alapján nyerte el.

A nevelőtestület a tanulókkal szinte teljes egyetértésben 2 végzőst tartott érdemesnek - a

8 éves tanulmányi, közösségi munkájuk, illetve magatartásuk alapján - a díjra. Egyikőjük Vágvölgyi Réka, másikójuk Vanya Bernadett. *A díjazottaknak gratulálunk!* A díjak átadása után a 2009/10-es tanévet bezártuk. *Jó pihenést kívánok mindenkinek!*

Kiss Józsefné

(Az általános iskolai ballagók csoportképét a következő lapszámunkban közöljük.)



Jóslatom beigazolódott. A gyerekek lába egyáltalán nem remegett meg Budapesten a legjobb ellen sem, szívvel-lélekkel játszották a focit és tették ezt keményen küzdve egymásért. Tényleg öröm volt nézni. Elmondhatják magukról, hogy kis csapatuk bizony ott van az ország legjobb 16 csapata között. *Gratulálok gyerekek!*

Kovács Norbert



3. sor: Kovács Norbert, Vincze Barna
2. sor: Rácz Adrián, Vincze Ádám, Czerovszik Bence, Mócsány Patrik, Juhász Gergő,
1. sor: Bangó Ronald, Suha Martin, Balog Adrián, Laczkó Máté, Beszkid Mátyás

kertünkön belül megfigyelve az élővilágot, a növényeket és állatokat, ezeket őrizve kell léteznünk. Aki fát ültet a kertjében, idő multával madárait hallgathat háza tornácán. A fa árnyat ad a tikkasztó hőségben, állatoknak biztosít élőhelyet, búvóhelyet és táplálékot. Ősszel lehulló lombkoronáját komposztként érlelve a kerti talaj életerejét növelhetjük, így vegyszermentesen tápláljuk a benne növekvő növényeket.

A Szent István Általános Iskola tanulóival tudatos, cselekvő természetvédőként szorgoskodtunk a tanév során. Vérmogyoró bokrot ültetünk az iskola udvarába így ünnepelvé a Madarak és Fák napját. Az iskola kertben a fiúk komposztáló ládát ácsoltak, Rimóc határában, Fülemülék éjszakája címmel madár megfigyelést rendeztünk. Sokféle tett, sokszínű cselekedet Földünkért.

Szabó Moncsi

Benkó Péter:

A RIMÓCI GYÖNGYÖSBOKRÉTA-CSOPORT TÖRTÉNETE 1934. ÉS 1938. KÖZÖTT

13. rész - Záró gondolatok

Jelen írásomat egy helyreigazítással kell kezdenem: az előző Rimóci Újságban közölt képes riportban tévesen jelent meg egy képfelirat. A rimóci hölgy előtt térdeplő férfi nem bugaci, hanem szanyi népviseletben van, s nem fel-, hanem lehúzza a csizmát...



Piros-, és sarkantyús rimóci csizmák
Fotó a Paulini: Gyöngyösbokréta című könyv hátoldalán

Elérkeztünk a rimóci Gyöngyös-bokréta csoport 1934. és 1938. közötti történetét tárgyaló írásaim utolsó fejezetéhez. Nagyon hosszú kutatási időszak előzte meg a cikksorozat megírását, amely nagyon szép eredménnyel zárult: rengeteg újságcikk, fénykép került elő a régmúltból. Azt kell mondani, hogy az összes forrás nem lett feldolgozva, nagyon sok adat, újságcikk majd a későbbiek folyamán, terjedelmesebb formában kerül(het)nek közlésre.

Tény, hogy a Gyöngyösbokréta mozgalom a saját maga korában megmozgatta az országot. Lehetőséget adott az embereknek arra, hogy több napra elhagyják lakóhelyüket, Budapesten eltölthessenek két-három felejthetetlen napot. Lehetőség nyílt arra, hogy megismerkedjenek az ország más vidékein élő emberek zenei hagyományaival, szokásaival, viseletével:

„Mikor mink szerepeltünk, azok néztek minket, aztán mink is ott néztük a többieket. De jó volna megtanulni, meg azt is tudni. Például a fejükön volt a literes boros üveg. Tele, oszt úgy táncoltak. Egynek se esett le.” (Kovács Bertalané Virág Rozália 1914.)

Dr. Kapros Márta, a balassagyarmati Palóc Múzeum nyugalmazott igazgatója ebben az évben írt tanulmányt arról, hogy Gyöngyösbokréta mozgalom milyen hatással volt a viseletek változására, az öltözködésre.

Felejthetetlen élményekkel gazdagodtak a Budapestre felutazó táncosok. Képzeliük el, amikor megtelt magyarokkal és nem magyarokkal Budapest legnagyobb színháza, a Városi Színház, s kétezer ember tapsolva kiabálta a rigmust: „vissza, vissza! Nem szűnt a taps.” (V.R. 1914.) Nagyon sokat jelentett ez egy falusi embernek, aki még talán egész életében nem hagyta el addig szülőfaluját.

Estéknként táncoltak, de nappal bebarangolták a főváros utcáit: „Nappal csárdákba, vitt az igazgató. Ő fizette. A csárdákba kínáltak, hozták az italt. Zene is jött, de nem kellett érte fizetni, azt mondta, szívesen kísért minket.. A színházba nem daloltunk. A kis csárdákban, ahová elvitt a mi igazgatónk, ott daloltunk: Budapesti kis csárdába szól a muzsika, Ha arra jársz kisangyalom, majd gyere be oda. Hát jöttek is. Sokan voltak.” (V.R. 1914.)

Szintén felejthetetlen élmények voltak olyan versenyszerű események, amelyek a Gyöngyösbokréta keretein belül voltak megrendezve, s rimóciak győztek.

A Városi Színházban szépségverseny is rendeztek, melyet egy alkalommal rimóci páros nyert:

„...volt egy szépségverseny is, amelyen rimóci páros nyert. A Városi Színházban, 38 csoport részvételével. Az öccsével ők nyerték (Virág István - Virág Rozália) a legszebb pár címet.” (Bárany Antalné Jusztin Mária 1949.)

Egy másik alkalommal pedig szólóénekként kapott egy fülbevalót egy rimóci fellépő:

„Édesanyám (Jusztin Balázné Szabó Mária) kapott arany-fülbevalót, mert énekelt egy külön számot.” (Özv. Percze Béláné Jusztin Erzsébet 1936.)

Az sem elhanyagolható szempont, hogy Paulini Béla napidíjat adott a fellépőknek. Tehát a kikapcsolódásért tulajdonképpen még fizettek is. Hogy mennyit? Az alábbi mondatokból kiderül:

„Fűtés? Bornyút vettünk érte, amit kaptunk. Nagyon megfizetett az igazgató. A színházba. Mink ketten vótunk, egy házhoz vittünk. Hollókőiektől vettünk érte bornyút.” (V.R. 1914.)



Gyöngyösbokrétások - Radványi László gyűjteményéből

S végül, de nem utolsó sorban felsorolnám mindazok nevét, akik táncoltak annak idején a Gyöngyösbokréta-csoportban:

Juhász István - Kabda Erzsébet**Jusztin Antal - Horváth Mária****Kiss Barát Ferenc - Balázs Emera****Mócsány Péter - Szabó Krisztina****Árva István - Kanyó Emera****Buglya Balázs - Szabó Mária****Jusztin István - Rigó Mária****Percze Miklós - Virág Erzsébet****Percze István - Jusztin Erzsébet****Virág István - Virág Rozália****Jusztin István - Rigó Mária**

(Közl: Jusztin Jánosné Virág Mária, 1925.)

(A fent felsorolt neveken kívül Kanyó Balázné Percze Irén 1943. kiegészítése:)

Vincze Antal (Károly)**Kiss Miklós****Mócsány István****Rigó István****Mócsány Emera (Kiss Bertalané)****Varida Mari (Kiss Miklósné)****Vincze Krisztina (Virág Jánosné)**

Radványi Lajos
Radványi Sándor gyűjteményéből



Ullrich-Film-München

Egy filmfelvétel kapcsán készült fotó. - hátulján olvasható a müncheni cég neve Radványi László tulajdona

meg csizma taktusra való verése, a fő. De ebből aztán fergeteg kerekedik, végül gyönyörű ritmusú magyar fergeteg...

Püspökbogád

Püspökbogád kisközség Baranya megye pécsi járásában, mindössze hétszázegyházy lakosa van, de a kis fau jóformán egy szál emberig hordja a népviseletet. Pedig Pécs igazán átadhatta volna a városi módit, alig hat kilométer a távolság s piaci alkalmakkor a püspökbogádiak épp elégszer megfordulnak Pécsen.

A nők buggyos ujjú, magukszötte ingének buggyán gyönyörű kivarrások, de kivarrás a férfingek elején is. Kásmirszoknya és bütykös harisnya, virágos nagykendő egészíti ki a női öltözéket, a férfiak hordják a vitézkötéses nadrágokat.

Borvidék természetesen Szüreti alkalmakkor a gazdának „átadják a hevenyet”. — Olyasféle ez a heveny, mint valami hatalmas vörélybot, de szőlőfürtökkel díszített. Ezt a hevenyátadást mutatják be a Gyöngyös bokréta keretében is.

RIMÓCZ

Rimóc község a Cserhát végei lankái alatt fekszik az Ipoly völgyébe torkoló kies medencében. Igen régi község, tanuja és résztvevő szereplője Rákóczi korának. Hiszen a nagy fejedelem, a szomszédos Szécsény mezőségén tartotta nagyjelentőségű nemzetgyűlést, Rimóc népe a régi palóc orkól-

csők, viselet és ősi szokások leghűségesebb őrzője. Friss észjárású, szépnövésű nagy erővel megáldott népe ma is kitartó szívóssággal ragaszkodik a hagyományos szép viselethez és minden régi szokáshoz. Külön érdekesege? Ilyen is van: Itt pislog a híres „rimóci nyúl”...

A nők ruházatának legjellegzetesebb darabjai: az úgynevezett „újmenyecskek” renek gyöngyös fékötőt viselnek, a többiek csákószzerűen alakított szebbnél-szebb csecskendős fejdísz. Sokrétű rövid szoknya s meztelen lábszárra húzott piros és lakkos szárú csizma egészíti ki és avatják festői látványú szép divatjukat. A lányokat az asszonyoktól az úgynevezett kákó-hajfonat különbözteti meg. Érdekes, hogy mind a férfiaknál, mind a nőknél hajszálra egyező a kicsinyek öltözete a felnőttekével.

Csoportos táncuk ropogós csárdás, azzal a különöséggel, hogy az egész tánc mindig körben mozog. Az összes táncos párok táncolva körben haladnak. Egy magántáncot már az öregek közül is csak kevesen tudtak, ők pásztortáncnak emlegetik, esetleg juhásztáncnak. Ezt ugyan most, hogy Rimóc is bokréta lett, kezdi a fiatalság is tanulni.

Szombaton este rezedát elszámtam, Kis pacsirta bal szárnyát elvágтам, Kis pacsirta bal szárnya nem nagy kár, Csak hogy megtudtam, szeretém kihez jár.

Göndör a hajam, betyárnak születtem, Zöld erdőben bokor alatt lettem, Zöld erdőben bokor a szállásom, Mégis a faluban a legszebb leányt várom.

Rimóc ismertetése a Bokréta Lapjában - 1934. augusztus

Természetesen lehetséges, sőt valószínűsíthető, hogy a lista hiányos, illetve pontatlan. Tisztelettel kérem, hogy ha valaki hibát talált, vagy esetleg ismer valakit, aki lemaradt a listáról, értesítsen. Előre nagyon köszönöm.

Nem maradt más hátra, minthogy még egyszer megköszönöm mindazok segítségét, akik hajlandóak voltak velem hosszasan beszélgetni, illetve megosztották velem fotó-gyűjteményüket. A múzeumok, könyvtárak munkatársainak is köszönök mindennemű segítséget. A kutatás során kapcsolatba kerültem a csoport vezetőjének, Radványi Lajos kántortanító úrnak leszármazottaival is. Nekik is köszönöm a páratlan fotókat, illetve az élmények, emlékek megosztását.

A kutatás sem tekinthető lezártnak, hiszen nagyon sok korabeli újságot, folyóiratot át kellene még nézni, hogy az események pontosan dokumentálhatók legyenek.

Nagyon fontos lenne megkeresni, és lemásoltatni a „Gyöngyösbokréta táncok” című korai filmet is, amely a Magyar Filmintézetben található. Természetesen fekete-fehér, 1937-ben készült, s a rimóci gyöngyösbokrétások is szerepelnek rajta. Tehát még nagyon sok utánajárást igényel, igényelne a téma. Viszont az eddig közlőtekből is érezhető, hogy a Gyöngyösbokréta-bemutatók milyen fontosak voltak a résztvevők számára. Ezzel a cikksorozattal tartoztam azoknak az embereknek, akik Rimóc nevét öregbítették. Végezetül köszönöm a Rimóci Újság olvasóinak, hogy elolvasták írásaimat.